

de enkelte Bestemmelser, der ere indsatte, men jeg tror, at Kommissionen har gjort rigtig i helt igennem at vedkende sig sit Synspunkt. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) var i Gaar veltilfreds med, at Kommissionen havde henledet Opmærksomheden paa Konkurrencen mellem den større og den mindre Drift, den af Kapitalen stærkt støttede Storbefdrift og den mindre Befdrift, og udtalt, at det var noget, man ikke kunde vente at komme ud over. Det ærede Medlem mener jo nok, at det er noget, man kan komme ud over, naar man vilde gaa det ærede Medlems Vej og lade Staten fungere paa samme Maade som f. Eks. ved Postvæsenet, kort sagt, naar man vil anerkende det socialdemokratistiske Hovedsynspunkt, hvad Kommissionen ikke vil og jeg ikke heller. Men i saa Tilfælde tror det ærede Medlem nu, at vi kunne komme over det, men det tro vi andre ikke, man kan, og det er jo heller ikke paa nogen Maade muligt for det ærede Medlem at godtgøre, at det er forsvarligt og rigtigt, eller at Samfundet kunde organisere sig saaledes. Denvisningen til Statsbanerne synes mig meget lidt rammende. Kommissionen er altsaa, idet den har erkendt, at der er Forskel, gaaet en anden Vej, idet den har søgt at hjælpe og lempe paa Bestemmelserne, og saa vidt muligt træffe saadanne Bestemmelser, at den mindre Befdrift beskyttedes og kunde trives ved Siden af den større. Der er — fraregnet maaske et Par ærede Medlemmer, de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) og for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen), der angriber Forslaget som Helhed — vist heller ikke nogen her, der har anket over eller benægtet, at der er kunnet en hel Række, inden for det daglige Liv i alt Fald, for Befdriften vigtige og rammende Bestemmelser ind i dette Lovforslag. Jeg skal ikke fordybe mig i disse, det vilde føre mig for vidt, men jeg skal dog nævne Forsøget paa at ordne en Uligestilling mellem Fabrikkerne og Haandværket, Haandværkerens Ret til Fabrikation og Salg af alle enkelte Dele, som høre ind under deres Befdrift, Ordningen af Auktionsvæsenet og af Marstrandisernæringsen, Reguleringen af Udsalgstiden i det hele taget, Ordningen af Forholdet ved Salg for udenlandsk Regning, af rejsendes Ret til at falbyde, og forskellige andre Spørgsmaal — Markeds-spørgsmaalet f. Eks. Jeg slaar altsaa fast, at de fleste ærede Talere — man skal jo ellers ikke glæde sig, paa Undtagelser nær, ved Modtagelsen af Hovedbestemmelsen — ikke have haft noget at indvende imod de enkelte

Bestemmelser, af hvilke der er truffet grumme mange, som i det hele taget vist nok tør siges at være vel overvejede og godt formulerede, og som ville komme til at gøre stor Nytte, naar de træde ud i Livet. Derimod er der jo — og allerede den ærede Taler, som havde Ordet før mig, gjorde opmærksom derpaa — af en æret Taler, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, som brugte megen Munition, meget groft Krudt, og jeg synes, at man ikke just kan sige det var røgfrø Krudt heller, i det hele taget noget sans gøns paa forskellige Bestemmelser, idet han vilde give det nuværende Lovforslag Skyld for en Række Bestemmelser, som allerede findes i den nugældende Næringslov. Dette er naturligvis en let Maade at virke generende over for det nuværende Lovforslag paa, naar man kunde bringe Folk til at tro, at Bestemmelserne om straffede Personer og om Kvinders Afgang i visse Forhold, ere Ting, som ere oplydne i Anledning af dette Lovforslag. Dette er jo imidlertid saa langt fra Tilfældet, at det netop er gældende Ret. For at være korrekt vil jeg sige, at man for straffede Personers Bedkommende maa sammenholde Lovene af 1857 med Lov af 23de Maj 1873, saa vil man omtrent saa ud, at for straffede Personer er Forholdet ens i den nuværende Lovgivning og i dette Lovforslag. Der er altsaa saaledes mange ældre Bestemmelser, der ere gaaede over i det nuværende Lovforslag, men det bør dette Forslag ikke bære Skylden for. Spørgsmaalet kan i alt Fald kun med Føje opløstes saaledes, om der nu er Grund til at forandre disse Bestemmelser eller til at fastholde dem. Jeg skal med det samme omtale et Par andre Bestemmelser, nemlig Familiebestemmelsen og § 7 i Lov af 1857 om Kvinders Arbejde, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds rørte ved. For Familier er Reglen jo læmpet en lille Smule, idet man har ment, at kun Sønner indtil 18 Aars Alderen burde kunne være fungerende frit inden for Familien. I Praxis tror jeg, at denne Bestemmelse ikke vil faa megen Betydning. Det forekommer mig dog ret passende at sætte et Skel, og saaledes som Næringslivet nu har udviklet sig, tror jeg ikke, det har nogen større Betydning. For Kvindearbejdes Bedkommende tror jeg heller ikke, at Bestemmelsen, som den nu er formuleret, vil faa stor Betydning; men det er imidlertid ikke Hovedbestemmelser, det er jo Ting, man nærmere kan tale om, hvis der er Betæneligheder i den Retning. Det er allerede blevet omtalt, at Ministeren havde haft Betæneligheder ved Kommissionens Forslag, og et æret Medlem har